

medmindre visse Grænser ere overskredne. Krænkes Statens moralske Værdighed ikke ved det, at den siger: Vi give Afkald paa at skride ind mod dette Erhverv, saa krænkes Statens moralske Værdighed lige saa lidt ved det nuværende System efter dets Grundtanke, ganske bortset fra Maaden, hvorpaa det er udført.

Justitsministeren (Alberti): Det forekommer mig dog, at der er en Hovedmod-sætning mellem det nuværende System og det, som vil komme efter Lovforslaget. Efter Lovforslaget vil Forholdet jo blot blive det, at Staten siger: Utugt som Erhverv er et Forhold, som vi ikke skride ind imod, lige saa lidt som mod anden Utugt, undtagen naar det sker i saadant Omfang og under saadanne Former, at det krænker Blufærdigheden og medfører Fare for Samfundet, lige saavel som Staten skri-der ind mod mangfoldige andre Forhold, naar de medføre Fare for Samfundet, uden at man derfor kan sige, at Staten derved, at den til daglig ikke skrider ind, sætter det, som sker daglig, i System. Efter det nuværende System er derimod Forholdet jo ikke ganske saaledes, som det ærede Medlem fremstillede, i alt Fald saaledes, som vi kende det efter Loven af 1874. Forholdet er ikke blot det, at Staten siger til de paagældende Kvinder: Hvis I ville underkaste jer de og de Regler, vil Staten ikke skride ind mod jer! Men Forholdet er hovedsagelig — idet der kun er ganske faa Kvinder, som selv have indmeldt sig — dette, at Staten siger: Nu have I overtraadt Loven to Gange, og nu skulle I følge de og de Regler; hvis I ikke følge dem, skulle I blive straffede, saa skulle I paa Ladegaarden og have Tvangsarbejde, det skulle vi nok lære jer; I skulle følge disse Regler, men gøre I det, saa have I som Soulagement og Trøst Lov til at drive dette Erhverv, og I skulle ikke alene have Lov til at drive det, men have lovligt Monopol paa Erhvervet. Ganske vist vilde det blive os for meget, om vi skulde gaa rundt og forfølge alle dem, som konkurrere med jer, men saa snart I kunne give Anslag paa nogen, som er en slem Konkurrent, saa snart I kunne melde til os nogen Konkurrent, skulle vi skride ind mod dem og forfølge dem og enten tvinge dem til at lade være eller til at gaa ind under

Monopolet med de Ubehageligheder, som det fører med sig. Vi skulle derigennem, at der hos dem, som have Lyst til at konkurrere med jer, skabes en Frygt for at falde ind under Reglementet, søge at holde saa megen Konkurrence fra jer som muligt. Det siger altsaa Staten, og saa siger Staten noget mere, eftersom Systemet nu er — dette kunde naturligvis udøves paa en anden Maade, men det skulde nok vise sig, at selv om man virkelig vilde forbedre det nuværende System og indrette det paa en anden Maade, vilde der rejse sig saa mange Betænkeligheder og Vanskeligheder derved, at vi nok straks eller inden ret længe skulde ende paa samme Sted som nu. Saa siger Staten eller Politidirektøren eller Politiinspektøren endvidere: Men naar I ville udøve et saadant Monopol, saa skulle I bo paa et saadant passende Sted, hvor de Folk, som søge jer, kunne finde jer, fordi de vide, at der bo der saadanne Folk. Der er jo Bestemmelser i Reglementet om, at disse Kvinder kun maa bo paa de Steder, hvor Politiet tillader det, der er Husejere rundt omkring i København, som søge at faa den Begunstigelse af Politiet, at de faa disse Kvinder henviste til at bo hos sig; saaledes at det er fuldkommen rigtigt, hvad jeg sagde før, at det offentlige, Staten, indretter Butikker, hvor de, der søge den Slags Ting, kunne faa dem mod at erlægge deres Betaling. Saaledes er det nuværende System, og man kan ændre og file derpaa, saa meget man vil: Ændringerne ville ganske sikkert kun blive paa Papiret, men ikke betyde noget ude i det praktiske Liv — hvis de overhovedet naa at komme paa Papiret, hvis de overhovedet naa at komme ud over Betænkelighedernes og Overvejelsernes Irgange.

Goos: Jeg vil blot bemærke, at den Grundtanke fastholder jeg, at Spørgsmaalet er: Er det stridende mod Statens moralske Værdighed at tolerere dette Erhverv overhovedet? Det er det ikke, thi det gaa alle Systemer ud paa, at naar det ikke overskrider visse Grænser, maa Erhvervet skøtte sig selv, saa skrider man ikke ind derimod. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa dette Princip skal udføres, tænkte jeg ganske vist ikke paa det nuværende System i den Form, som det har fundet Sted — jeg bemærkede det allerede, da